

SATIS SÖZLESMESİNİ

#KABUL ETMİYORUZ



5,5 milyon kamu emekçisi ve emeklisi olarak ailelerimizi de kattığımızda 20 milyonluk geniş bir kitlenin geleceğini doğrudan ilgilendiren “toplu sözleşme” görüşmeleri 23 Ağustos Pazartesi günü taraflar arasında varılan mutabakatla sona ermiştir.

Hemen baştan ifade edelim ki, günlerdir bizden adeta kaçırılan, kapalı kapılar ardında yapılan görüşmelerin ürünü mutabakatın adı ölümü gösterip sıtmaya razı etme mutabakatıdır.

Bilindiği üzere KESK olarak hükümetin 12 Ağustos'ta yaptığı ilk teklifine ilişkin basın toplantımızda varılan mutabakatın içeriğine ilişkin önemli tehlikeye dikkat çekmiştik.

Yıllardır birikmiş hiçbir temel sorunumuzu çözmeyen, bir iki puanlık maaş artışları ve sonraki yıllara ertelenen vaatlerle cilalanan bir teklifin mutabakatla sonuçlanmasının çok güçlü bir ihtimal olduğunu ifade etmiştik. Ne yazık ki 23 Ağustos'ta varılan mutabakatla ortaya çıkan tablo tam da budur.

Ne Çalışma Bakanlığı yetkilileri ne de masada “yetkili” sıfatı ile oturan konfederasyon ve sendikalar kapalı kapılar ardında yürütülen müzakerelerin içeriği hakkında 11 gün boyunca tek bir cümle dahi etmemiştir.

5,5 milyon kamu emekçisi ve emeklisi bir “oldubitti” durumu ile karşı karşıya bırakılmıştır. Bu durum bile tek başına 5,5 milyon kamu emekçisine ve emekliye verilen değeri ortaya koymaktadır.

23 Ağustos’ta açıklanan mutabakat kamu emekçilerine, emeklilerine verilen değeri gösteren bir belgedir.

Varılan mutabakata göre;

Hükümetin 12 Ağustos’ta yaptığı ilk teklifin 2022 yılı için sadece 1 puan, 2022 için ise 2 puan, yani toplamda 3 puan artırıldığı mutabakat büyük kazanım, bir başarı gibi sunulmaktadır.

Oysa bir toplu sözleşmenin başarılı ya da iyi bir toplu sözleşme olarak gösterilmesinin kriterleri açıktır. Bir toplu sözleşmede başarının temel kriteri ne talep ettiğiniz, ne aldığınız arasındaki makasın ağız ile ölçülür.

Buna göre masaya “yetkili” sıfatı ile oturanlar ve bu dönem ortak hareket ettikleri konfederasyon 2022 için %21 maaş artışı artı %3 refah payı artı 600 TL önceki dönem kaybı talep etmiştir. Yani 2022 yılı için %39 maaş artışı talep etmiştir.

Buna karşın 2022 yılı için altışar aylık dilimler halinde %.5+%.7 maaş artışına imza atmıştır.

Yine 2023 için %17 maaş artışı + %3 refah payı teklifine karşılık altışar aylık dilimler halinde %8 + %6 oranına imza atılmıştır.

Kısacası iki yıl için toplamda %67,2 maaş artışı teklif eden “yetkili” konfederasyon iki yıl için toplamda %26 oranına imza atmıştır.

Teklif ve varılan mutabakat arasında iki yıl için toplamda 41 puan fark vardır. Bunun anlamı 5,5 milyon kamu emekçisinin ve emeklinin en az bir yılının çalınmasıdır.

Buna rağmen sanki büyük bir lütfmuş gibi, altışar aylık dönemlerde enflasyon farkının oluşması durumunda söz konusu farkın maaşlara yansıtılacağı ifade edilmiştir.

Öte yandan refah payı talebi yine görmezden gelinmiştir. Bunun yerine hali hazırda sadece sendika üyesi kamu emekçilerinin yararlandığı 3 ayda 135 TL tutarındaki toplu sözleşme ikramiyesi 265 TL artırılarak 400 TL’ye çıkarılmıştır. Söz konusu artıştan sendika üyesi olmayan kamu emekçileri, örgütlenme düzeyi %1’in altında kalan sendikalara üye kamu emekçileri ve emekliler yararlanamayacaktır. Kısacası 4 milyona yakın geniş bir kitle toplu sözleşme ikramiyesinden yararlanamayacaktır.

Dolayısıyla toplu sözleşme ikramiyesindeki artışın refah payı talebi ile kıyaslanması veya “refah payı vermiyoruz ama toplu sözleşme ikramiyesini artırdık” denmesinin bir karşılığı yoktur.

Ayrıca mutabakatın sunumunda 3 yıl önce bizzat Cumhurbaşkanı tarafından verilen 3600 ek gösterge sözü hakkında “**toplu sözleşme dönemi içinde yapacağımız çalışmaları meclise yasa haline getirilmek üzere göndereceğiz**” denilmiştir.

Yıllardır kadro bekleyen, bugün sayıları beş yüz bini aşan sözleşmeli personel konusu ise “3+1 sistemi üzerinde çalışacağız” gibi net olmayan, köşeli vaatlerle geçiştirilmiştir.

Kısacası 3600 ek gösterge ve sözleşmeli personel konularında yine suya yazılmıştır. Milyonların beklentisi önümüzdeki dönemin seçimlerinin yatırımı olarak bilinmez bir tarihe ertelenmiştir.

İşkolları toplu sözleşmelerinde ise kısıntı düzeyindeki maddeler kazanım gibi gösterilmiştir.

Durum ortada olmasına rağmen “çalışanlarımızı enflasyona ezdirmedik, ezdirmeyeceğiz” nutukları atılmıştır. Türkiye pandemi döneminde dünyada vatandaşlarına en az doğrudan yardım eden ülkelerin başında gelmesine rağmen, sefalet oranındaki artışlara gerekçe olarak pandemi harcamaları gösterilmesi de manidardır.

**Tüm bunlardan sonra soruyoruz,
bu mudur başarı?**

Bu ülkede çarşıda, pazarda, mutfakta yaşanan gerçek enflasyon %45'i aşmıştır.

İğneden ipliğe her şeye zam yağmurunun devam ettiği,

Üretici ve tüketici enflasyonu arasındaki makasın tam 26 puan açıldığı dolayısıyla hayat pahalılığının önümüzdeki dönemde bırakalım düşmeyi daha da artacağına açık olduğu koşullara rağmen hiç kimsenin inanmadığı hedeflenen enflasyon rakamlarını temel alan bu mutabakatın neresi başarılı?

Bu mutabakatta:

- ▶ *Kamu emekçilerinin yıllardır yaşadığı gelir vergisi adaletsizliğine son verilmesi yine yok.*
- ▶ *Emekli olduğumuzda maaşlarımızın yarı yarıya düşmesine yol açan ek ödemelerin emekliliğe yansıtılması başlığı yine yok.*
- ▶ *Farklı adlar altında güvencesiz istihdam edilenlerin kadrolu-güvenceli istihdama geçirilmesi yine yok.*
- ▶ *"4/C'li 4/B'liler" olarak bilinen kamu emekçilerinin ek ödeme, emeklilik gibi temel sorunlarının çözümü yok.*
- ▶ *Sayıları yüz bini aşan Yardımcı Hizmetler Sınıfının yaşadığı mağduriyetlerin giderilmesi yine yok.*
- ▶ *Torpilin, kayırmanın kapısını sonuna kadar açan mülakat sitemine son verilmesi yok.*
- ▶ *OHAL KHK'leri ile sorgusuz-sualsiz işinden ekmeğinden edilen kamu emekçilerinin görevine iadesi yine yok.*
- ▶ *Kadın kamu emekçilerine yönelik ayrımcılığın önüne geçilmesi için kadın taleplerinin kadın emekçiler tarafından görüşülmesi ve mutabakat metninde ayrı bir başlık altında yer alması yine yok.*
- ▶ *Kamu kurumlarında ücretsiz kreşler açılması, söz konusu kreşler açılıncaya kadar kreş yardımı verilmesi yok.*

Mutabakatta saymakla bitirmeyeceğimiz daha pek çok temel sorunumuza ilişkin tek bir cümle bile edilmemiştir.



Sonuç olarak ortada taraflar arasında bağlayıcılığı olan bir toplu sözleşme metni değil, 3600 ek gösterge ve sözleşmeli personeli durumu başta olmak üzere çıkmaz ayın son çarşambasına bırakılan bir vaat-temenni metni vardır.

KESK olarak 20 milyonluk devasa bir kitleye sefalet,

yoksulluk, güvencesizlik dayatan bu mutabakatı KABUL ETMİYORUZ!

Yıllardır yaşanan kayıplar, biriken sorunlar bu yıl konfederasyonların tekliflerine daha fazla yansımıştır. Bu yıl konfederasyonların maaş artış talepleri başta olmak üzere pek çok talebi ilk defa bu kadar bir birine yakınlaştırmıştır.

Ancak bugün taleplerde ortaklaşmadan daha önemli olanın bu talepler için mücadelede ortaklaşmak olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

KESK olarak bu yönde yaptığımız çağrılar, kamu emekçilerini ve emekliliklerini daha da mağdur edecek yeni bir "satış" sözleşmesine onay verilmemesi yönündeki uyarılarımız "yetkili" konfederasyon tarafından yok sayılmıştır.

Biz her şeye rağmen sendika-konfederasyon olmanın gereğini yerine getirmeye devam edeceğiz. Hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmekle görevli olduğumuz 5,5 milyon kamu emekçisi ve emeklisinin sesi olmayı sürdüreceğiz.

Bu görev ve sorumluluğun bir adımı olarak tüm kamu emekçilerini kendilerine dayatılan sefalet-yoksulluk ve güvencesizlik mutabakatına karşı tepkilerini göstermek üzere üretimden gelen gücümüzü kullanmaya;

İNSANCA BİR YAŞAM, DEMOKRATİK GREVLİ BİR TOPLU SÖZLEŞME İÇİN; TÜM KAMU EMEKÇİLERİNİ 1 GÜNLÜK HİZMET ÜRETMEYE EYLEMİMİZE KATILMAYA ÇAĞIRIYORUZ!



Bizleri yıllardır siyasi iktidarın ve yine bu iktidarın Hakem Kurulu'nun iki dudağı arasından çıkacak kararlara mahkûm eden mevcut sisteme karşı grev hakkı ile tamamlanmış gerçek toplu sözleşme sistemi için mücadelemizi sürdüreceğiz.